

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
papírnagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRTDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt

Hirdetmények díja:
□ centiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.

Nyitlér sora 20 kr.

N-Enyed, 1894. október hó 20.

Folyó hó 15-én hosszú gyászmenet vonult az ev. ref. templomba koporsót kísérve, melyben a Bethlen főiskola theologiai akadémiájának rövid tizenhárom hónap alatt immár negyedik tanára pihent. Az orgona szomorú hangja, a gyászdal bánatos melódiája, az oly sokat vesztett család keserves zokogása mély hatással volt minden érző, résztvevő kebelre. Midőn pedig megszólalt az egyház ékezzavú papja és szívének, lelkének igaz keservét, a szónoki művészet elragadó és megrendítő hangján fejezte ki, midőn kesergő — szavakkal vázoló a csapást, mely újra, meg újra sújtja az erdélyi részek egyetlen ev. ref. theologiaját, mely nagy hivatásánál fogva koronája a Bethlen főiskolának, büszkesége városunknak, könny borítá el szemünket, fájdalommal nézve az ifjúságtól körülvevett, koszorúkkal borított koporsóra s mélyes aggodalommal tekintve a jövőbe, a nap lehunytára, melynek, úgy tetszik immár, csak bucsuzó sugarai világítják meg a Bethlen főiskola gyászba boruló theologiai akadémiáját.

Azt állítják, hogy nincs messze az idő, midőn ezt az akadémiát is, hosszas betegeskedés után, éppen így kíséri ki a gyászmenet. Azt állítják, hogy már fogalmazzák a partizédulát, mely jelenteni fogja végelgyengülésben történendő csöndes kimúltat. Azt állítják, hogy a nevelő örökösök titokban már osztozkodnak az örökség felett, különben pedig komor képpel járnak a világban.

Előttünk oly csodálatosnak tetszik, hogy legyen egy százados, nagy szerepre hivatott és azt eddigelé oly szépen betöltött intézmény, mely a mai világban látható új élet, lázas tevékenység, lelkes buzgalom helyett, kiszámított czélatossággal a hanyatlás, pusztulás, enyészet felé legyen terelve.

De még csodálatosabbnak látszik az a sajátos magatartás, melylyel — tisztelet és teljes elismerés a kivételeknek — az előjáróság és a tanári kar részéről e kegyeletlenség és káros törekvés részben támogatva, részben közönyös fásultsággal tekintve lett.

TÁRCZA.

DON JUÁN.

Werner Gyulától.

Nyár közepe volt és alkonyodott. Körülöttünk szőlőhegyek terültek el szemvidító zöldjükkal, felettünk felhőtlen, nyári ég. A nagy díófaágainak hosszan megnyult árnyéka asztalunkig esett, mely a borház eresze alatt állott. A völgybe vezető keskeny utakról eltűnt a napsütés kedves derűsége, eredeti, komor földszíneket visszaadta nekik az est. A madarak kezdtek elúlni. A cserjés felett, melyen egész nap a júliusi nap heve lángolt, könnyű párologás látszott a hűvös alkonyatban.

Hárman voltunk, Birkás doktor, a házi gazda, meg én.

A doktor vörösképű, hizott ur. Hetenkint hatszor a papnál ebédelt és egy nap sem mulasztá el csordahajtáskor, sűrűre vázson ruhában, széles kalapban a falu kőkeresztje alá állni. Itt aztán bodor füstkarikákat eregetve, hűségesen végig nézte a méltóságosan lépdelő svájci teheneket s az ugrándozó elevenebbeket. A tehének már ismerték, mert felé fordították merev, nagy, bamba szemüket. Egy-egy bizalmaskodó birka czölöpfának vagy mértföldmutatónak nézte a jó doktort, mert barátságosan hozzá döngölődött. A doktor ezt a ragaszkodás jelének vette és megindulással szokta ismerőseinek elbeszélni, hogy az állat háladosabb, melegebben érzi az embernél.

A házigazda vidéki földbirtokos, apámnak testi-lelki barátja, a ki azért hívott most meg, mert be-

ám mi azt tartjuk, hogy be kell látni az eddigi tévedéseket, ki kell lépni a határozottan hátrányos rezervált állásból, feledve a közeli szomorú multat, fel kell eleveníteni a dicsőséges multat az ő elevenségével, lelkesedésével, vallásos és hazafias szellemével, mely betöltönte tanítót és tanítványt egyaránt; újra magásra kell tartani és élénken lobogtatni a tudomány fényesen lángoló szövétnékét, melyet örömmel üdvözölne minden elfogulatlan, s melynek hatása új áldozatokra buzdítana.

Nekünk nem lehet kifogásunk az ellen, hogy mások is építsenek. — de gyávaság volna eltűnni, hogy romba dönteni hagyjuk sajátunkat, csak azért, hogy ezek a romok képezzék az anyagot az új épülethez. Ellenkezőleg, a jó gazda ősi birtokán meg tartja, javítja, kiépíti a régit s ha telik, másik birtokán épít újat.

Keljen fel tehát a szívek jobb érzése, a lelkek igaz buzgótsága, lépjen életteljes működés a tespedés helyébe, hogy a gyászmenet képe, amott a jövőben könnyű felhőként oszoljan szét.

Berde Sándor.

Tizenhárom hónap alatt ő negyedik, kit haldokló theol. akadémiánk tanár. testületéből e hó 15-én az örök nyugalomra kísértünk. — Az élete delén, teljes munka kedvében és erejében levő férfit 38 éves korában ragadta ki a halál könyvei közül s abból a boldog család köréből, melynek ő világosító, melegítő, áldást terjesztő napja volt tizenhárom esztendőn keresztül. A legjobb és legönfeláldozóbb nőket egyikezt keserű özvegységben s kedves öt gyermekét szomorú árvaságra hagyta.

Temetésén nem maradt szem könnyezetlen. Mindenkinek volt vesztesége, volt mit siratnia. Az intézet, a theol. ifjúság, a tanárkar, régi hívői a kaczkői körlelkészségből, a helybeli ref. egyh. község, melynek dr. Bartók eltávozása után helyettes papja volt, városunk intelligens közönsége kiki siratta a magáét, az akadémia dékánját, a képzett, nyájas tanárt, az őszinte barátságú kollegát,

akart mutatni Nyéri uradalmi ügyésznek és fiatal szép feleségének.

Én — pedig a nap már lement s csak utolsó pirulása nyilatát a felhőkön — szememet kezemmel elárnyaltam, a völgy felé néztem.

— Jönnék, szóltam hirtelen s mindhárom kiváncsian fordítottuk arcunkat az érkezők felé.

A szőlőhegyre felkapaszkodó, meglehetősen kényelmetlen uton kis társaság jött felfelé. Piros selyemnapernyő s kedves kis női kalap látszott egyelőre, azután fiatal, (s ha a távolság nem csalt), kellemes arca, nyulánk testalkata, könnyed járása a fiatal asszonynak. Karját férje karjába akasztotta, míg utánuk a falu lelkészének széles mosolyu, holdvilág arca tűnt elő, erősen fujt, mint egy kovácsmühely fujtatója, homlokát s nyakát törülgette. Kalapjához valami mezei virág volt tűzve. Vajjon ki tépte?

Én a nőre gondoltam, a ki férje karján jött felénk, megállva, mintha mérget né, hogy mily nagy ut van már a hátuk mögött.

A nő oly szép volt, hogy nem tudtam elrejtetni meglepetésemet.

Meresz terveken jártattam az eszemet. Mert az utóbbi időben a férfiak ama csapatához tartoztam jó magam is, a kiknek, ha nővel összejönnek, első gondolatuk ez: „meghódítom”; a második: „bizonyára tetszem neki”; a harmadik gondolatuk: „a bolondulásig van már”; a negyedik gondolatuk: „kit fogok szeretni — utána.”

Míg a nők ruhájukra és ékszerükre hiúbbak inkább, mint hódításukra, addig azon férfiaknak, a kik közé ez időben tartozni szerencsém volt, az képezi hűségüket, hogy minden tőrtetőbb külsejű nőtől leg-

a szívekhez férköző beszédű papot, a köztisztelőben s általános szeretetben álló társadalmi embert. — Mert hiszen nem léphetett az élet akár-mely viszonyába, hogy azoknak, kikkel érintkezett, legnagyobb becsülését, őszinte szeretetét meg ne nyerte volna.

Jó szíve, nemes lelke, s gazdag élettapasztalatai megtanították: becsülni minden hivatást, szeretni a munkát, segíteni a szegényt, áldozni a közért s ha kell feláldozni magát övéért.

Megtanították; mert az ő lelke fogékony volt minden nevelő hatása iránt. jött legyen az egyesektől vagy az élettől.

Abban a kis székely családban ott Sepsimartonoson, melyet az Isten ezeltől 38 esztendővel vele megáldott, az az „angyali jámborságu s az önfeláldozásig szerető édes Anya” keblébe öntötte a vallásos buzgótságot legkedvesebb gyermekének, hogy midőn anyai ellenkező körülmény dacára a kollégium falai közé vezet, ne mondhasa, hogy el nem látta utraválóval az életre. Mert bizony többet és egyebet alig adhattott neki. A következmények mutatták meg, hogy drágábbat és értékesebbet sem! Hiszen a sepsiszentgyörgyi Székely-Mikó kollegiumban töltött négy esztendő alatt a sok nélkülözés között a szegény szolga tanulóknak az a minden estvéli ima adott új és új erőt kötelességének olyan betöltésére, mely őt nagyszámu társai között elsővé tette, melynek elmondása közben lelki szemei előtt ott lebegt az az „angyali jámborságu édes anya” képe, ki őt más gyermekek közt fira lva anyai gondjának örökös szemével mindig közelében volt. Ritka hétfő (vasárnapja) volt, hogy meg nem látogatta, míg egyszer a gyermeknek szárnyai nőttek s vele Enyedre repült, hol újabb négy év alatt kitűnő sikerrel végezte a gymnasiumot s tette le az érettségét.

A fényes tehetségű ifju előtt ott állt az élet. Csúbigatták a fényes álláshoz vezető pályák, de szemé előtt ott lebegett folyton összekulcsolt kezével „az imádkozó édes anya” s ő theologus lett. Theologus ifju szívének rajongó hevével, fényes tehetségének minden kíneseivel. Imádkozott és dolgozott! A legkitűnőbb társai felett is kitűn-

lább is egy arcképet vagy hervadt bokrétát birjanak szerelmi emlék gyanánt.

Egész gyűjteményünk van ilyen apróságokból, melyek nem mindig a szerelem jelei, de melyeket bizonyos alkalmakkor büszkén szoktunk előszedegetni rejtett fiókokból, kétértelmű mosollyal és arcunkra erőltetett ködös ábrándozással.

Ismerek embereket, — szoktuk mondani ilyenkor, lehetőleg rejtélyes arcot öltve — a kik ezeket adnának, ha ez emléksor az ő albumukat diszitené. Ismerek másokat, a kik pisztolyuk csöve elé állítanak homlokukat, ha sejténék e havasi rózsá történetét.

Aztán rendszeren ily sóhajtásokkal fejeztük be ömlengésünket:

— Oh Betti! és te, aranyhaju Julia! te, vezüv-langu Olga, és te, gúnyos Otilia! és te, meghódíthatatlannak tartott Mária, és ti — mindannyian . . .

Fent voltak. A bemutatások megtörténtek. Az új uradalmi ügyész jött a borházhoz és fiatal neje.

A menyecske nevetve beszélt el, hogy szórakozott természetű lévén, napernyőjét nyitva feledte, bár a nap lenyugodott.

Reám nézett fekete szemével.

— És én — felelém — kezemmel elárnyaltam szememet, mikor nagyságotat megpillantottam, mert a nap, (a szépség és ifjúság napja) szemközt jött fel velünk.

E kissé ügyetlen és szemtelen bókra a nő nyaka pirosabb lett a napernyője belésénél, melyet gépiesen zárt le s nyitott fel.

A nyári alkonyat utolsó pirjában meggyülvén az ujonan jött nő fiatalságát és szépségét: száját, fogait, növést, ajkai formáját, haja színét, — egy szóval, a mit a férfiak ilyenkor figyelemben szoktak részesíteni

tudásával, s vallásos buzgóságával, mely rokonságha hozta a költészet géniuszával. Olyan Mentorok mellett kezdte, mint dr. Kovács Ödön és a néhai Keresztes, és a tanítvány neve a Bartók szerkesztette „Egyház és iskolai Szemle“ hasábjain mindenkik nagyobb dicsőségére nemsokára ott állt a tudós munkatársaké között. Az öszövettség költői ihlették lelkét. Balladában zengi Eli főpaprak tragikus sorsát s megszólaltatja maga is mestere mellett a koronás költőt Dávidot zsol-tár fordításában.

Aztán kitüntetéssel letévé papi szigorlatait, az alma mater segedelmével, társai szerenese-kívánataival s tanárai szépműveitől kísérvé, mint szorgalmas méh utnak indul tovább gyűjteni kincseit. Bécs, Jéna, Bâsel nyujtanak egy-egy nyugvópontot, és a fellángoló ifjú hév, midőn már-már messi ragadja, hogy a kelet pogányai közt mint missionárius hirdesse Jézus vallását, enged az édes anya hívó szótának s Erdélyben első missionáriusnak, halálból eljőn körlelkésznek Kaczkóra. „Nem a nyugalmat és gazdag jövedelmet kerestem, — írja — hanem azt a mitől oly sokan visszariadtak: az önfeláldozó és fáradságos munkát anyaszentegyházunk felvirágoztatására.“ — És e munka nem maradt sikertelen. Kilencz évi körlelkészése alatt a legvirágzóbb állapotra hozta Kaczkót, épített nemesek meleg parokhiát, hanem meleg templomot is, az első Erdélyben téli fűtőre berendezve volt.

Midőn kényelmes otthont készített magának, s benépesedett nemesek az eklézsia, hanem a parokhia is szerető hitvessel s négy kedves gyermekkel: akkor kizavarták onnan. Az anyaszentegyháznak másutt volt szükége rá. Tanár kellett Enyédre s őt meghívták Kolozsvárra, miután theol. magán tanári vizsgát tett s megírta „Jézus vallása“-t. Engedett a hívásnak s első tanára lett egy nem létező intézetnek s tanított mint idegen nálunk. Sokszor kellett éreznie idegen voltat, sokszor tapasztalnia példátlan helyzetének keserűségeit, De türt és munkált egy jobb jövő reményében, oh! hogy midőn hajnalolt reá, akkor kellett beborulni örökre. Üdülni ment a nyárra, gyogyulni s csak meghalni jött haza.

Az önfeláldozó hitves gondozása s az emberi tudomány már meg nem mentheték. E hó 13-án, mikor delet harangoztak, neki az élete delén álló férfinak takarodóra szolt, — elköltözött. —

Eltemették, — megsírtuk, — De mintha fejünk fölött lebegne még Isten haragja, Isten büsulása, oly jól esik imádkozni a kegyes szenvedővel, kinek panaszát ő oly szívrehatóan tolmácsolá:

„Oh! ne dorgálj haragodban!

Oh, ne büntes busultodban!

Vessződ alatt roskadunk,

Irgalmadhoz fordulunk.

Kegyelmezz meg én Istenem,

Tekints reánk kegyelmesen,

Hervadunk, — lásd, szüntelen

Oh! gyógyíts meg Istenem!“

s hosszasan bámulva szemöldei vonalát, melynél soha sem ismertem kedvesebbet: erősen föltettem magamban, hogy igyekezni fogok vele szerelmet kezdeni.

S így a falu egyik szőlőhegyű, az üde szőlőlevelek között, melyeket az esti szél halkán mozgatott; a mindjobban betörő sötétség ellen gyöngén küzdő négy szál fagygyugyertya fényénél, terített asztal és jó bor mellett, megérelődött bennem a szép uradalmi ügyészne elesábitásának gondolata.

A Mózes két kőtáblájának tizedik parancsolata fölé sötét felhők tornyosultak, s én lelkem mélyében meg voltam győződve róla, hogy nem lesz aki megmentse.

Eleinte jól ment minden s naplomban a következő sorok tüntetik fel a szerelmi ostromnak eredményeit.

Julius 22.

Leültünk végre. Egyik kezéről lehozta a keztűt. Hát bizony — úgy látom — a legbecsületesebb asszony is szereti mutogatni, ha szép kis hófehér keze van. Őt vad gesztenyét osztott el két tenyerében s felszólított, gondoljak valamit. Ő kérdezni fogja: „páros-e vagy páratlan?“ és aszerint a mint eltalálom, igaz lesz gondolatom, vagy nem lesz igaz. Eltaláltam.

— Én azt gondolom — mondám a világon a legkomolyabb arccal — hogy magának nincs szíve. Össze-rezzent. Aztán bizonyos csaltatlan elértzettről szó-nokolt, mely őt nyugtalanítja. Szembebe nevettem.

Julius 30.

Világosan áll előttem, hogy e küzdelemből nekem kell diadallal kikerülni, mert ha ő lesz a győztes, gavallérhiem menthetetlenül oda vész. Csak hideg vér. Atila ur, — biztatom magamat — mert ha maga elveszti higgadságát, hol áll meg a maga bolondos, felzaklatott szenvedélye? . . .

Oh, gyógyítsa, kötözze be a vérző sziveket neki pedig adjon esendes nyugodalmat, áldott emlékezetet!!!

Nagy Károly.

LEVELEZÉS.

Konstantinápolyi levél.

(Vége)

Szeptember 16-án este a már méltott tengerjárásunk után utoljára gyűltünk össze estebédre. Másnap déli 12 óra után egy részünk már elinduló volt, azok t. i. kik szárazon szándékoztunk hazamenni, — míg azoknak kik tengeren — Korfu és Tries-ten át — váltottak jegyet, néhány órával később volt elindulásuk közbe. Felvillanyozlag hatott ez utolsó együttletünk közben mindnyájunkra azon hír, hogy megkaptuk a legmagasabb engedélyt a császári kincstár megtekintésére, de az is meglelt mellekesen mondvá, hogy d. e. 9 óra előtt nincs mit keressünk ottan. Meg-volt tehát utolsó napunk programja is. Reggel ellátogattunk majd a bazároba, hogy emlék és ajándékul hazaviendő apróságainkat megvásároljuk, azután pod-gyásunkat rendezzük el előre, hogy déli 1/2 12 órákor minden várakozás és akadály nélkül kocsiakra ülhesünk: 9-től 11-ig terjedő időt tehát még Konstantinápolynak voltunk szentelendők. Ez utolsó esténket aztán sokan közülünk az olasz operában, meg a cirkusban töl-tek el.

17-én reggel 9 óra után kevéssel már a hely-színem voltunk: jó 1/2 óra telt azonban el, míg a kincstár is magában rejtő épülethalmaz közé juthatánk.

Először is az „Eszki-szerail“ nevű királyi palotába bocsátának be. Sok aranyozott butor, tükör, meg szép márványablakkal ékesített termek sorozata ez, a miért is márványpalotának hívják, — mindennél azonban megragadóbb és elfelejtethetlenebb volt a erkélyei-ről élvezett gyönyörű kilátás az alatt elterülő Bosporusra. Most már nem lakik senki e palotában, a miért aztán a lakatlanság s ezzel együtt járó elhanyagoltság szelétől meg is van kissé legyintve. Itt még egyszer s utoljára eszünkbe lett juttatva, hogy congressusi ta-gok volnánk. Ugyanis a palota bejárata elé csakhamar asztalt állítottak, s aranyozott taipu findzsákban fekete-kávéval és rózsaszörpös vízzel szolgálá fel az udvari cselédség s eközbe meg is jelent egy deli ifju tiszt — állítólag főhadsegéd — egy másik társával s köl-csönös rövid, de barátságos üdvözlés után kétrészre osz-lánk a továbbiak megtekintésére végett.

Egy más, az előbbi közelébe eső palota tömke-lege kerülénk ezután s itt a szoros értelemben vett kincstár látása utáni vágyakozásunkban csak futólag tekintők meg a császári könyvtár, trón, tanácskozó és fogadó termeket. Dúsan, drágán vannak ezek szönye-gezve és sajtáságosan, de mondhatnám kissé hiányosan butorozva, fehér függönyös nagy ablaku fülkével s a fogadó terem emelkedettebb fülkeszerű két végén az elmaradhatatlan hosszú atlasz dívánokkal. Minden külö-nös, minden meglepő, megkapó, szép, csak az idő volt kevés mindennek alaposabb megtekintésére. Mikor az

Augusztus 15.

Némi egyhanguság a helyzetben, növekvő tűz az érzelmek dolgában. Állítja hogy fél tőlem. Azt hiszem, ez hatalmasan festi viselkedésemet. Szeretne valami udvarlót fogni, hogy sakkban tarthasson. De édes Istenem, ki legyen az? A pohos doktor? A vízfejű házi-gazdám? A vén lelkész? . . .

A férje el van foglalva, s neje e miatt unatkozik Vegyük hozzá a faln egyhanguságát, s hogy csak ma-gam vagyok az egész környéken olyan gavallér, a ki-vel lehet valamit kezdeni. Medorom nem éppen sima, de eredeti. For ewer!

Augusztus 30.

Ma két napra elutazom. Gondoskodtam, hogy távol-létemben mindig rólam gondolkozzék: érzékenyen meg-sértettem. Ha visszajövök sovárogyva fogad, mert — ne-veletlenségemért megleckéztethet.

Szeptember 3.

Heves leckéztetésre voltam elkészülve, de látása megdöbentett. Szeme beesve, arca szinte fakó, kezei hidegek. Fenyegtet, hogy előtte érthetetlen viseletem-re férjézt figyelmezteti. Felkaczagtam: „csak tessék.“

Szavaimban hideg fenyegetés rejtőzhetett, mert sirni kezdett. Pokoli gyönyört okozott nekem e szép szemek könyve.

Szeptember 9.

Nem vagyok tisztában vele. Vagy angyal, vagy a legügyesebb színlelő. Latolgom, valjon ne koczkáz-tassam-e már a határozott vallomást?

Homloka és szűzies nyugodt tekintete visszatart; de a nőknél tett édes tapasztalásaim teli szájjal fújják: „rohamra!“

(Folyt. köv.)

üveges könyvszekrénybe közelebről akartam bele-te-kinteni, azt vettem észre, hogy már csak magam va-gyok ott s így iramodtam a többi után.

Végre bekerülünk a kincstárba is, fegyverrel tisz-telgő örök közt fegyvertelen uri kinézésű hivatalnokok törék fel a vasajtó pécsetjét s bocsátának be kellő számu szemes, de a mi közrendőreinknél felülmulha-tatlanul simább modoru felügyelők jelenlétében s a mi feltünőbb volt előttem, nem szedtek el tőlünk botot, esernyőt, napernyőt, mint nálunk ily alkalmakkor tenni szoktak, megadóztatása képen a tisztelt publikumnak.

Es aztán most az történt meg velünk is, hogy „az erdőtl nem láttuk a fát.“ Azt hallám jelenlevőktől, hogy nem is hasonlítható a bécsi Schatzkammerhez! Nó hát jól van, de nekem most ez is nagyon szép és gazdagnak tetszett, csak hogy az igen rövid idő alatt szemünk elé került sok drágaságból alig egy pár ta-padt jól oda emlékezetünkhez. Nem láttunk ugyan zsák-számra vert aranyokat, s modern foglalatú brillánt ék-szereket, de volt sok egyéb szép és drága kincs. Így a sok drágaköves, aranyos, ezüstös löfegyver, kard- és tör- markolat, a sok drágaköves serleg s más ékszer mellett néhány nagytál tele csupa csiszolt smaragd-darabokkal, melyek között sok volt akkora is mint a hüvelykujjam begye. Volt ott egy tiszta arany karos-zék is, akkora, hogy hárman is ülhettünk volna benne és több volt rajta a szép nagy rubin és mellette a bor-ónyi keleti-gyöngy, mintsem megszámálhattuk volna. Volt egy pár hatalmas és kisebb lovas-szobor is, nem-tudom miféle drága ércből, de legfeltünőbb volt elő-tem egy galéria, melyen nagy üveges szekrényekben egymásmellett egész sora vala látható a híres szultá-nok diszöltözetének, kitömött bábukra feladott fényes ruházatnak, fegyverzetnek és forgos turbánoknak. A ruh és arezot kitömöt fehér vászongömb pótolá s az alak fölé aggatott papíron az illető szultán és khán neve vala olvasható. Ezeket aztán igazán sok volt a megnézni, sőt megbámulni való. Egyetlen smaragddarab-ból 300 törmarkolat, s ennek megfelelő díonyinál is nagyobb smaragdforgó, utóbbi bogáralakban megfelelő kisebb smaragdokból alakított lábakkal. Nagy gyé-mántos törmarkolat, villogó gyémántforgóval. Általában a tör markolata, meg a turbán forgója volt — miként látható — régen nagyuri fényűzés tárgya. Magyarónyi keleti gyöngyök és szép gyémántok, rubin és smaragd meg türkiz mesés sokasága vala itt látható. A türkiz azonban leginkább a löfegyverek agyának ékítésénél vala alkalmazva. Mindenik figurán aztán a drága arany-himes kaftán, kiegészítője a remek diszruházatnak.

Még soká szeretettünk volna e helyen időzni, és kellett is volna, hogy bővebben le is irhassak egyet-mást, az idő azonban eltelt s a dragomán sürgető in-tése indulásra késztetett. Azt lehetetlen volt észre nem venni, hogy bizony még maradt sok megnézni való kincs az előttünk is zárvaradt ajtók megett.

Megtevők aztán az utolsó sétakocsizásunkat Stam-bulból az aranyzarv hidján át vendégloinkhoz, s itt bucsút véve, egyuttal utolsó törökpéznünket a szolgál-tati személyzet közt kiosztogatva, ismét vissza az in-dóházhoz, utolsó bucsúpillantásokat vetve már jól is-mert legszebb pontjaira a bájos Konstantinápolynak! A sors nem nagy rakás kenyeret halmozott fel itt szá-munkra, azt azonban tisztességben s egészségben fogyasz-tottuk el s — Mikes Kelemen módra tovább mondvá — bár nehezünkre esett a megválás, de jó keresztények-hez illően megnyugodtunk az Isten bölcs elrendelésiben.

Már most megint csak olcsó panorámában fogunk minareteket látni s csak álmunkban fogjuk azokról a muezzint hallani, — lázas álmunkban tán Konstantiná-polyt is látandjuk még, de életben aligha!

Ámde, ha még egyszer valamikor visszatálok kerülni, akkor nem a fényes London és Bristol, hanem a szerényebb kölsőjű Pest szálloda leend otthonom. Most csak egyik ottlakó hazánkfát keresők fel benne (Székács zenetanárt) s mintha egy csöpp magyarföldre kerültünk volna. Édes anyanyelvünkön üdvözölt, a ma-gyar-házigazda olvasótermében számos magyarlapot olvas-hatánk s már a konyha illata is édes otthonunkra em-lékeztetett.

Miként a tenger volt legelső üdvözlőnk, úgy ez kísért el legtöbbszörre is, mikor aztán ennek is isten-hozzádot mondánk, ismét nekifeküdtünk a hosszú s elég unalmas utazásnak. Visszagondolánk az elmúlt kellemes napokra s a sok idevaló gondolatmenet közben egy-serre megint csak előtűnik a híres Anasztázio ur is. Mert elfelejtettem megemlíteni, hogy errefelé utazni s nem hallani említett híres rablőfőnökről szinte lehe-tetlenség. Még jövet Techataldján voltunk a vesztég-zárban, midőn figyelmemet a mozdony körül gyülekezett kiránduló csapat kötötte le, odamentem s hát nem épen Anasztázio, sem az általa elvezetett utazók valamelyike, hanem épen ugyanazon vonatvezető állt előttünk, ki az emlékezetes időben is vezette a vonatot, s Vitéz Hári Jónásként mesélte kaladját. Resteltem előlkezdetni a vele történeteket, de mégis hallottam elbeszélni, mi-

ként a fel van állott el pénz egy részét hogy ő sádjú tön ak tanács s ily a alapján Most n beszéle kérdező hozzá a chole kalom H pal elő leszállt étkező hangos vésbe lünk. N volt ön den ki tegek, mintsen tünk v M megírta netán a bányát tettem Fehérv és Belj aleikum

f. hó 1 házánál kereszt t. Szilá ván az

idejét f követke költség megyei fia alap a legto névjegy iránt. költség Veresn várhoz gyei ké dezete hogy a — 8, nőki h vehet felhiva

Számjegyzék: Dietrich Budapest. Alapítvány 1868.

ként adott ellengőzt, észrevéve, hogy pár vasuti sín fel van szedve egyik oldalon. Mint dőlt féloldalra s állott meg a mozdony s az egész vonat, mint szedtek el pénzt s drágaságot az utazóktól, hogy vitte el azok egy részét Anasztázió, s aztán megint tovább beszélte hogy ő hozta el a török kormány által kifizetett váltásdíjt s kapott ezért pénzzutalmat a rablótól stb. Rögön akadt is köztünk egy svájci honfitársa, ki azt a tanácsot adta, hogy brösür alakban adja ki élményét s ily alkalmakkor árulgassa, mit meg is ígért s ennek alapján jövőben többet is fogok irhatni e tárgyról. Most még csak annyit, hogy e rémületes esemény elbeszélésének hatása alatt, egyik utitársnőnk ijedezve kérdezte, hogy valyon mit gondol, éjjelre nem fog e hozzánk is eljönni? És nem jött el, bizonyára inkább a cholerafélve, mint tőlünk, pedig rablásban ez alkalommal szerencsével utazhatott volna!

Hogy már cholrásabb világ volt, mint pár nappal előbb. onnan sejtethetjük, hogy némely állomáson leszállni sem engedtek a vonatról, annyira sem, hogy étkezőkocsinkhoz mehessünk s miként az éjjel hallott hangos szóváltásból az ahhoz értők kivették, csak kevésbe mult, hogy ismét vesztegárt nem tartattak, velünk. Nem mondok valótlan, ha azt állítom, hogy nagy volt örömünk, midőn a második éjjelt már hazánk földén kinlódók át a kupékban. De — nem lévén sem betegek, sem tulságosan öregek — inkább át kinlódunk, mintsem személyenként egy éjjelre 20 frankot ráfizetünk volna a hálókocsi használatáért.

Most már hál' Istennek itthon vagyok s egyéb megírnivalóm ez alkalommal nincs, mint olvasóim közt netán akadó statisztikus részére azt is, hogy Abrudbányától Konstantinápolyig épen 2007 kilometer utat tettem meg, lévén Abrudbányától gyulafehérvárig 66, Fehérvártól Budapestig 522, Budapesttől Belgrádig 359 és Belgrádtól Konstantinápolyig 1060 kilometer. Szám aleikum!*)

Dr. Nagy Károly.

VEGYES HIREK.

— Szép családi ünnep. Nagy keresztelés volt f. hó 17-én Nagy Gyula pénzügyi titkár vendégszerető házában, mely alkalommal Zoltán nevű kis fiacskáját keresztelte meg rokonok és jó barátok díszes körében t. Szilágyi Farkas ref. lelkész szép beszédben méltatván az ünnepélyes cselekmény fontosságát.

— Főispán ur öméltsága az őszi közgyűlés idejét folyó október hó 27-re tűzvéni ki, tárgysorozata következő lesz: 1. A megyei javadalmazás 1895. évi költségvetése. — 2. Rovatalok kivetése és pedig: a megyei tisztii nyugdíjalapra 1%, c., megyei monográfia alapra 1%. — 4. Az igazoló választmány jelentése a legtöbb adófizető törvényhat. bizott. tagok 1895. évi névjegyzékéről s a választott bizotts. tag helyek betölték iránt. — 3. A törvényhat. utak 1895. és 1896. évi költségvetése. 5., Belügyministeri leirat az iránt, hogy Veresmart község határából 58 hold 482 □-ól Maros-Ujvárhoz csatolattik. — 6., Belügyminister felhívása a megyei központi és járási telefon állomások évdíjának fedezete iránt. — 7., Keresked. minister értesítése aziránt, hogy a zalatna-nagyalmási utat állami kezelésbe veszi. — 8., Földmívelési minister értesít, hogy a kulturmérnöki hivatal képviselője a közg. bizotts. gyűlésein nem vehet részt. — 9., Vallás és közoktatásügyi minister felhívása az ezredéves kiállításra történelmi eseménye-

*) Csok jassa, Effendi! Szerk.

ket ábrázoló képek, szobrok megrendelése tárgyában. — 10., Az ezredéves orsz. kiállítás kolozsvári bizottsága anyagi támogatást kér. — 11., A fogadó, vendéglő stb. ipargyakorlásáról szóló szabályrendelet módosítása. — 12., A közg. bizottság félévi jelentése. — 13., A házi pénztár megvizsgálásáról szóló jelentés. — 14., Az alvinczi járásban egy szolgabírói állomás betöltése választás útján. — 15., A közg. bizottság 5 tagjának megválasztása. — 16., Az igazoló választmány megválasztása. — 17., A loavató bizottságba elnök választása. — 18., Nagy-Enyed város szabályrendelete az utrendőri kihágásokról. — 19., Nagy-Enyed város és a m. kir. honvéd kincstár között kötött bérszerződés lő és gyakorló tételre nézve. — 20., Nagy-Enyed város határozata a városi állatorvos részére évi segély tárgyában. — 21., Nagy-Enyed város és Szűcs Ferencz apahidi birtokos közötti vásár szerződés. — 22., Nagy-Enyed város szabályrendelete a peronospora elleni védekezés tárgyában. — 23., Abrudbánya város a katonai beszállásolásra tett kiadásainak részbeni fedezését kéri. — 24., Abrudbánya város fogyasztási vám iránti szabályzata. — 25., Abrudbánya város és a közokt. m. kir. ministeriummal kötött szerződés az állami elemi iskola ügyében. — 26., Mózes Mihály fellebezése Abrudbánya város képviselőtársaságának a kórházi épület bére vétele iránt hozott határozata ellen. — 27., Petrozsán, Galacz, O. Preszálka községek képviselőtársaságának a helyi személynépek a községi közterhek alóli felmentése iránt. — 28., Benedek község szervezeti szabályrendeletének módosítása. — 29., Fenes, Galacz, Petrozsán, O. Preszálka pótrovatali kivetése iránti határozat. — 30., Vízakna város pótköltségvetése kisdédő és menháza. — 31., Alvincz község költségvetése s az elleni felebezés. — 32., Ohába község pótrovatal kivetése iránti határozat. — 33., Hari község pótrovatal iránti határozata. — 34., Nyirmező község pótrovatal kivetése iránti határozata. — 35., Besenyő és Ohába községek pótköltségvetése. — 36., Tóháti község pótköltségvetése. — 37., Tartaria község 1893. évi számadása és ez elleni felebezés. — 38., Községi zárszámadások és költségvetések. — 39., Előterjesztés a gőz-fertőtlenítő gépek beszerzése tárgyában. — 40., Dr. Szotagh Adolf felebezése körorvosi választása ügyében. — 41., Kisfalud község s a Gyfehérvár-Zalatnai vasúttársaság között egy közút átengedése iránti határozat. — 42., Gaurény község és Dr. Mohay Sándor közti haszonbéri szerződés. — 43., A filloxera szabályzat módosítása. — 44., Fogaras vármegye felirata a képvis. választási törvény módosítása iránt. — 45., Torontál vármegye felirata a főrendiház szervezetének megváltoztatása tárgyában. — 46., Győr vármegye felirata a gőzfertőtlenítő gépek beszerzése ellen. — 47., Az Erdélyrészi kárpátgyűlés pártolást kéri előterjesztése. — 48., Az állandó választmány indítványa vármegye házunknak újabb rovatat nélkül leendő kiépítése tárgyában. Olyan — időközben beérkező sürgős ügyek és indítványok melyek a folyó hó 26-án tartandó állandó választmányi gyűlésen előkészítettnek.

— A szüret esőben, sárban, kevés kedvvel s gyöngye eredménnyel megkezdődött. Minőségre jobb a mult évinél, mennyiségre kevés.

— Néhai Berde Sándor theol. tanár temetése f. hó 15-én nagy részvét között történt meg. A háznál t. Szilágyi Farkas mondott szép imát, a templomban pedig Nagy Károly tartott nagyhatású beszédet. A sirnál Kovács László IV. theologus emlékezett meg a szeretett tanárról, kinek helye nehezen lesz betölthető.

— Gyászhir. Nagy Károly zalathnai gyógyszerész, a közügyek buzgó embere, f. hó 19-én meghalt. Temetése Mócson lesz. Béke poraira.

— A zalathnai kőfaragó és csiszoló iskola tanárai már ki vannak nevezve. A tanítás, addig is, — míg az épülőben levő iskolát befejezik, ideiglenesen bérhelyiségben tartatik.

NYILT-TÉR. *)

Incze István aláírással megjelent „Nyilt-téri nyilatkozatot“ a legnagyobb utálattal utasítom vissza, fenntartván magamnak a jogot ezért hivatalos uton szerezni elégtételt.

Különben nevezett urral mint arra érdemetlen emberrel ezen a téren végeztem. **Sass Albert.**

*) E rovatban közölték nem vállal felelősséget a Szerk.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN
Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

Nyomatott Cirner J. József könyvnyomdájában Nagy-Enyeden.

Figyelmesen olvasni és az előíratot megfigyelni.

Mindenki ismerkedjék meg a cholera veszélyben a cholera természetével és azon szerrel, mely a cholera tőle távol tartja; ebből azt a megnyugvást vonhatja ki, hogy van cholera ellen védelem és hogy egy bizonyos fokig minden egyes, észlelyes magatartás által ezen betegségtől magát megóvhatja.

Mindenek felett ügyeljen az ember az előállható emésztési zavargásokra, székrekedésekre és különösen a hasmenésre. Az egészséges emésztést rendszeres ételmóddal és mellőzéssel a nehezen emészthető ételektől, óvakodjék a gyomor meghűléstől és egyáltalában minden belső meghűléstől óvakodni kell. Az egészséges emésztést a már ismert **Máriacelli gyomorcsopp** elősegíti, melyet Brady E. gyógyszerészetében lehet kapni, mely erősítő hatást gyakorol a gyomorra. A Máriacelli gyomorcsopp az emésztési zavaroknál és rosszulletnél évek óta legkedveltebb házi szerül szolgál és hirtelen rosszulletnél az első segélyt nyújtja.

Kapható minden ismertebb gyógyszerárban, kis üvegekben, (és ezek Brady E. aláírással kell ellátva legyennek.) Használati utasítással ellátva egy-egy üveg 40 kr és 70 kr.

KITÜNÖNEK 1-12
és
MEGBIZHATÓNAK
ISMERT

Véd-jegy

BORKIVONATUNKAT

melegen ajánljuk.

Eredeti gyári árjegyzék szerint kapható Nagy-Enyeden

Bisztricsány Lajos Winkler János
Pallos Gyula
fűszerkereskedő cégeknel.

Valódiságáért az alant jegyzett igazgatóság szavatol.

Tokaj-Hegyaljai Cognacgyár Részvénytársaság S.-A.-Ujhelyben.

Dr. Nyomárkai Ödön, Székely Elek,
Zemplénmegyei közorvász. ügyvéd.

Figyelem a fentli véd-jegyre!

Alapított 1885. Sürgőseim: Dietrich Budapest.

DIETRICH ÉS FIA

ezelőtt Dietrich és Gottschlig
cs. és kir. udvari szállítók,

tea, rum, cognac és palacsinták nagykereskedők
BUDAPESTEN.
Központi iroda: IV. rési posta-utca. 10. sz.

Fiók raktárak: }
IV. váci-utca 12. sz. „Peking városához“,
a korona kávéházzal szemben.
IV. Kiglyó-tér 1. szám „A tea nővényhez“
VI. Andrássy-ut 38. „Mozsaka városához“
Andrássy-ut és nagymező-utca sarkán.

Ártviteli pincék és raktárak: X. Kőbánya, fűzér-utca 30. sz.
Városi palacsintárraktár: IV. aranykéz-utca 1. sz.
Közvetlen behozatal 1-ső rendű **Jamaica rum**, francia cognac (C. Duvergey Taboureau) és francia, még hollandi (Ervin Lucas Bols) likőrökkel. Kiválóan ajánlhatók utóértelelten és 30 év óta közkeletűsége örvenő tea vegyítéküket, mint: **Mandarin vegyíték, császár vegyíték, mozkvái vegyíték, király vegyíték és udvari vegyíték** o. é. 3 főtől 12 főtől 1/2 kiönték.

JAMAICA RUM
20, 85 és 1 1/2 liter tartalmú palacsintákban 25 főtől o. é. 6 főtől.

BRASILIAI RUM
védjeggyel ellátott palacsintákban, 1 1/2 liter. 1.25 kr. 70 centiliter 88 kr.

COGNAC
francia 70 centiliteres palacsintákban 1.20 főtől 12 főtől. **Francia cognac saját címkeikkel és védjeggyel**, cségtünk különlegessége, 74 centiliteres palacsintákban, 4 főtől 18 főtől.

A legkisebb rendelésnek is gyorsan és legnagyobb figyelemmel eszközölünk.

Ismétlődni, szállódás és kávék utak részére külön kedvezmények.
Levelezéssel kivánt kimerítő árjegyzékünk azonnal ingyen és bérmentve elküldetnek.

Főraktár Nagy-Enyed és környéke részére

Bisztricsányi Lajos urnál

2-12

Sz. 1967/94. tkvi.

Árverési hirdetmény kivonata.

A balázsfalvi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Eisenstein Manó végrehajthatónak Kohn Dávid veresegyházi lakos végrehajtást szenvedő ellen 354 ftrt 93 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében a veresegyházi 185. sz. tjkvben A + 1 r. 173/2, 173/3 hrsz. ingatlanok Kohn Dávid nevében álló felére 1222 ftrt; a 2 r. 370/3 hrsz. kaszáló 10 ftrt; a 3 r. 531/2 hrsz. szántó 56 ftrt; a 4 r. 554/2 hrsz. szántó 51 ftrt; az 5 r. 627/3 hrsz. szántó 25 ftrt; a 6 r. 629/2 hrsz. szántó 37 ftrt; a 7 r. 826 hrsz. kaszáló 1 ftrt; a 9 r. 936/1 hrsz. szántó 162 ftrt; a 10 r. 999 hrsz. kaszáló 102 ftrt; a 11 r. 1399 hrsz. szántó 14 ftrt; a 12 r. 1589/1 a szántó 4 ftrt; és a 13 r. 1613/1 hrsz. szántó 12 ftrt. megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlan **1894. évi november 14-én d. e. 10 órakor Veresegyháza község házában** megtartandó nyilvános árverés a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.c. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.c. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság telekkönyvi kiadó hivatala.
Balázsfalván, 1894. augusztus 30-án.

Srammer Béla
tkv kiadó.

A nagyérdemű közönség kényelmére gyűjtő helyet rendeztünk be

Nagy-Enyeden, főtér, VAJDA PÉTER divatáru kereskedésében,

hol minden harisnyakötési megrendelés elfogadtatik és ugyanott a legkitünőbb minőségű gyapotok is beszerezhetők. És ezt csak az nem hiszi, a ki nem látta és ki nem próbálta, hogy mily jól jön ki, hogyha általa választott pamutból harisnyát kötött a

nagy-enyedi kir. országos fegyintézeti harisnyakötő-gyár intézőségénél

ki már azon kedvező helyzetbe van, hogy rövid fennállása óta több mint 1000 elismerő levéllel rendelkezik.

RÉSZLETES ÁRJEGYZÉK:

Férfi harisnyák:	Női harisnyák:	Gyermek harisnyák:
Egy pár közönséges férfi harisnya . . . . . 13-14 kr.	Egy pár női közönséges nagys. harisnya 15-16 kr.	Egy pár fiu vagy leány harisnya . . . . . 10-13 kr.
Egy nagy férfi harisnya . . . . . 15 "	Egy pár női nagyobb harisnya . . . . . 18 "	Egy pár fiu v. leány térd harisnya 14-18 "
Egy térd férfi harisnya . . . . . 20-25 "	Egy pár női térd harisnya . . . . . 20-26 "	Egy pár gyermek patent (nadrág) harisnyakötés az árakat 2-5 kr. emeli.
	Egy pár női vagy férfi sevelem harisnya kötés az árakat 5-10 kr. emeli.	

Minden harisnya fejelés általában 10 kr. — A dupla sarok és orr-kötés 3-4 krajczárral drágább. Minta és anyagot a megrendelő fél köteles küldeni.

A tekintetes intézőségnek.
A harisnyák megérkeztek, gyors és rendszeres zítésükert nem mulasztatom el, hogy megelégedésemot ne nyilvánítsam. Örömmel fogom rokoniainknak és ismerőseimnek ajánlani mint kiváló intézményt.
Nagyraabesülésen nyilvánítsával maradtam Vilya, 1894 febr. 6. tisztelettel
Somogyim.
Adamecz Erzsé.

Tisztelt uram!
Mintán próba megrendeléssel igen meg voltam elégedve, — egész batran ajánlatom minden barátomnak, kérem ismét a nagyobb küldeményt stb.
Gyomán, 1894 febr. 28. tisztelettel
Özv. Hatvani Sándorné.

A nagy-enyedi kir. országos fegyintézeti harisnyakötő-gyár intézőségének.
Ujhol küldök 14 pár harisnyát. A múltkor küldeménynyel igen meg vagyok elégedve és fogom ismerőseimnek ajánlani.
Somogyi Sándorné.
U. p. Hatvan N. Telek, 1894. febr. 12.

A fegyintézet kötszövő-gyár tekintetes igazgatójának Nagy-Enyeden.
Tegnap postával kaptam meg a harisnyákat. Örömmel bezom beeres tudomasára, hogy

a munkával teljesen meg vagyok elégedve és biztosítom a tekintetes igazgatósnak, hogy jövőre is, ha szükségem lesz harisnyákra, még az árakat is ott fogom megrendelni és ismerőseimnek is melegen ajánlani.
Pusztá-Heken, 1894. január 19. én.
Hazafői tisztelettel
Hajdu József.

A tekintetes kötszövő-gyár igazgatójának Nagy-Enyeden.
Egy barátom által a 166-gyá: felől értesül e. küldök itt 20 kilogramm 30 deka gyapotot stb.
Miskolcz, 1893. december 13.
Weltner Sándor

A tekintetes felügyelőnek Nagy-Enyeden.
Bakosay Zsigine ő nagyságától értesülve, bátor vagyok egy esomó fuzeklit fejelés végett küldeni.
Somogy-Jád, 1884. február 23. tisztelettel
Pete Sándorné.

A nagy-enyedi kir. országos fegyintézeti kötszövő-gyár intézőségének.
A harisnyákat megkaptam s óhajtottam megelégedésemot kifejezni mind a gyors elké-

szítésért, mind pedig a munka rendes kivitelért.
Debreczen, 1894 február 14.
Tisztelettel
Dr. Nagy Lajosné.

Tekintetes Igazgatósnak!
A harisnya küldeményt megkaptam. Fogadja ezáltal forró köszönetünket a pontos kitünő munkáért.
Budapest, 1994 június 3. tisztelettel
Gyurmanné.

A nagy-enyedi kötszövő-gyár igazgatójának.
Mint hogy az itt kövött harisnyák tartóságáról és a jó munkáról annyit dicséretet hallottam, magam is meggyőződést óhajtok arról szerezni.
Szepsi-Szentgyörgy, 1894. február 5. kiváló tisztelettel
Dr. Daday Vilmosné.

A fegyintézet kötszövő-gyár tekintetes intézőségének Nagy-Enyeden.
A részemre kövött harisnyával nagyon meg vagyok elégedve s ezennel is fogom kérni ezen pamutból annyit kötni, a mennyit az kiad.
N. Kínizs, 1893. decz. 12. Tisztelettel
U. p. Abauj László.
Tompa Miklósné.

A harisnyakötő-gyár tekintetes intézőségének Nagy-Enyeden.

A küldött harisnyák birtokában azokkal teljesen meg vagyok elégedve.
Lengyelbői, 1894. február 10. teljes tisztelettel
Hoffmann Géza.

Tisztelt Igazgatósnak!
Mivel az előbbeni harisnyák fejelésével tökéletesen meg voltam elégedve, mellékelve küldök stb.
Pongráczfalva, 1894. november 10. Kiváló tisztelettel
U. p. Mindszont.
Özv. Jekelfalussy Etelka.

Tisztelt Igazgató ur!
Mint már több ízben, úgy most is küldöm a pamutot stb.
Budapest, 1894. február 14. Tisztelettel
Belesák Kálmáné.

Tek. országos fegyintézet üzleti igazgatójának Nagy-Enyed.
A harisnyákat ma megkaptam és igen meg vagyok elégedve
Jász-Apáti
Seipiadés Józsefné.

M A G Y A R O R S Z Á G
TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.
Feltételek szerkesztő és lapkiadónos. **HOLNAP LAJOS** dr., ország. képviselő.
REGGELI AZ ORSZÁG LEGTAVOLABBI ÉS PÉSZÉIBELI IS MÉR AZ ORVOSI KÉZELÉSEBEN VAN.
A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításával az összes lapokat megelőzi.
A Magyarország ből a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznap összes kilt-és helyi eseményeket, kimerítő tözsdet tudósításokat stb. stb.
A Magyarország eddig is tanult adta, hogy ferias hársorsággal kizár az ország függetlenségét és önállóságát és szembe száll minden korruptióval és közéletünket minden visszaéléssel megiszitani törekvések.
A Magyarország független minden hatalomtól, minden nagybirtoktól, senkinek alhona delve nincs, s így állapontját nyitott és egyenesen mondhatja ki bármely szemben.
A Magyarország ezen törekvésében a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesült, s így mint a nyilvánosság és a közérdekek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll a jövőben is a közönség szolgálatára.
A „Magyarország” előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 14 ft — kr.
Félévre . . . . . 7 " — "
Negyedévre . . . . . 3 " 50 "
Egy hónapra . . . . . 1 " 30 "
Kiadóhivatal: **IV. ker., Rostély-utca 2. sz.**
Szerkesztőség: **VIII. ker., Füg. Sándor utca 2. sz.**

TUDÓSÍTÁSI
hentes és mészáros-tűzletemben
Tisztelettel óhajtom Nagy-Enyed és vidéke közönségének tudomására hozni, hogy folyó évben újonnan épített és nagybirtokolt
mindennemű **fiistölt és fris húst,** melánnyos ár mellett és pontos mérettel szolgálók:
Egy klg. marhahús 36 kr. Egy klg. serteshús 44 kr.
Egy klg. borjúhús 32 kr. Egy klg. juhús 24 kr.
Továbbá egy kis elküldött helyiséget a jelen igényeknek megfelelően rendeztem be, a hol minden időben érkezni lehet és kapható fris virsliu kivül, melynek párja megfizve tonnával 4 kr és tizlehből elvire 3 kr. Minden e szakmában előforduló hűsmentek és hogy a nagyérdemű közönséget a jónihőségéről is biztosítsam, egy legjobban képzett szakembert Budapestről hozattam.
Az étközben jobb minőségű és tisztán kezelt 2 és 3 deczis palackokban dugaszolt borral és sórral is szolgálók, mint eddig, ezutánra is remélve a nagyérdemű közönség kegyes partfogását, melyet továbbra is kévve.
Kiváló tisztelettel
INCZE ISTVÁN.

Hirdetmény.
Szám 2516—894.
A kutfalvi körjegyzői állásra, mely köze Kutfalva mint székhely, továbbá Drassó, Spring községek vanak kebeleze pályázatot hirdetek. Közjegyző évi fizetése 400 ft., lakber 60, frt, iródi átalány 35 ft., fűtési átalány 35 ft., végül küldözze tartásra 60 forintot kap. Szedhetők ezeken felül a szabályrendeletileg megállapított munka díjak. Szabályszertu folyamodványok hozzam f. évi november hó 2-ig nyújtandók be. A választás november 3-án d. e. 10 órakor fog Kutfalva község iródjájában megtartatni. A kis-enyedi járás fozszolgabírója. **Pongrácz,** fozszolgabíró.
ezán, 1894. évi október hó 15-én

Sz. 2822—894. **Pályázati hirdetmény.**
Alsófehérvármegye balázsfali járásában Szász-Csanád község székhelyvel rendszeresített **körorvosi állomás** lemondás folytán üresedésben jöven, arra ezennel pályázatot nyitok. A körorvos évi javadalmazása 500 ft évi fizetés és 150 ft fuvar átalány, mely előzetes havi részletekben Szász-Csanád község pénztárából fizetetik ki: gyógy-dijakra nézve a körorvos a községekkel szabadon egyezkedhetik, azonban a vagyontalanokat ingyen köteles gyógykezelti, köteles továbbá két havonként legalább kétszer beutazni. Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják,

hogy az 1883. évi I. t. cz. 9. §. és az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §. értelmében képesítésüket igazoló okmányokkal, politikai magat artásukat és erkölcsi magaviseletüket tanúsító bizonylattal felszerelt pályázati kérvényüket hozzam, **folyó évi november hó 15-ig** annál is inkább nyujtsák be, mert a későbbben beérkezőket figyelembe venni nem fogom. A választás az egészségügyikör székhelyén Szász-Csanádon a község házánál folyó évi november hó 16-án d. e. 10 órakor fog megejteni. Szolgabírói hivatal Balázsfalván. 1894, november hó 12-én. **Simonffy,** fozszolgabíró.